

Barta György–Kunszabó Anna–Tárkányi Ákos
Senki gyermekei
Szent István Társulat, 2018, 168 oldal, 1600 Ft

Lelki segítség

Kunszabó Zoltán könyvajánlója

Év vége felé, amikor elromlik az idő, meg karácsony is közeleg, elárasztják a médiát a hajléktalanokkal foglalkozó anyagok. Különösen így van ez ebben az évben. A közterületek életvitelszerű használatát tiltó új törvényről mindenkinek van véleménye. Már-már így tűnik, a hajléktalanok problémáinak mindenki a szakértője. Főleg azok, akik alig ismerik őket.

A vélemények özönében valódi sorsokat, tényeket kínál az a kötet, amely huszonhat hajléktalan ember élettörténetét mutatja be, szociográfiai hitelességgel, de olvasmányos módon. Az itt megjelent írások alapját adó interjúkat szociológus készítette, ám a szöveg magán viseli az irodalmi hajlamú társszerzők, szerkesztők keze nyomát is. A rövid szövegek tömörek, de lendületesek, sőt – ha szabad ilyet mondani – a maguk módján szórakoztatóak is. Hiszen gondos nyomozó munka eredményeit rögzítik, a kutatás tárgya pedig a nagy „miért?” – *Hogyan lesz valaki hajléktalanná?*

Egy biztos: senki sincs véletlenül az utcán. Az „életművész lázadó”

mítosza megdőlni látszik a kötet olvasásakor. Legtöbbjük már gyermekkorában elveszti a család biztonságát adó közegét, és „senki gyermekeiként”, elhagyatva szinte törvényszerűen válnak testi-, lelki- és szenvedélybetegké, áldozatokká vagy éppen elkövetők. Minden hajléktalan ember mögé nyugodtan odaképzeltünk valamilyen tragédiát, legtöbbször egy fájdalmasan felbomlott családot, de inkább többet. Hiszen hatalmas hátrányból indulva, jó minták híján saját családalapítási kísérleteik is rendre zátonyra futnak.

A kötet talán legnagyobb erénye, hogy nem felületes, szubjektív benyomásokat tükröz. A szövegek – talán szokatlan módon – csapatmunka révén készültek, a hajléktalanokkal való mindennapi együtt létezés eredményeként. A beszélgetések a munkatársak napi munkája közben, a Csak Egyet Szolgálat nappali melegedőjében készültek, amely az Új Jeruzsálem Katolikus Közösség fenntartásában működik. Egy olyan helyen, amely azért jött létre nyolc évvel ezelőtt, hogy az oda betérők

megtudják és megtapasztalják: Isten képmásaként végtelenül értékesek! Keresztény meggyőződésükből fakadóan vallják: az összetört ember belülről épül fel, talpra állásában legalább annyi, vagy inkább nagyobb szerepe van a lelki segítségnek, mint az anyagnak. Ezért igyekeznek minden – ahogyan ők mondják – vendégükkel személyesen foglalkozni, meghallgatni őket. A lelkipozos munkatárs szobája előtt mindig van várakozó... ők igénylik ezt. Mint ahogy érdeklődés mutatkozik a keddi bibliaóra iránt is, természetesen teljesen önkéntes alapon. Ezen a helyen beigazolódik Jézus szava, aki szerint nem csak kenyér által él az ember, hanem az ige által is, a jó szó által, s minden szó közül a legélethelebb az Isten szava. A Mestert követve valahogy így van jelen az egyház a legszegényebbek között évezredek óta, nem csak szezonális jelleggel.

Szeretetközösségből születtek ezek az írások egy szereteteli helyen, bizalomteli baráti, testvéri beszélgetések jól kiérlelt gyümölcseként. A kötetet **Dér András** értő és erőteljes hajléktalanportréi teszik teljessé.